

Ogólnopolska Konferencja „Kazimierz Serocki – od tradycji do awangardy”

Urodzony 3 marca 1922 roku w Toruniu kompozytor i pianista Kazimierz Serocki w Toruniu także rozpoczął swą muzyczną edukację. Jego związki z regionem Pomorza i Kujaw nie wynikają jedynie z faktu urodzenia. Jego utwory często wykonywane były w Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy. Na tej estradzie debiutował 13 marca 1947 roku – właśnie w Filharmonii Pomorskiej odbyło się prawykonanie jego *Concertina* na fortepian i orkiestrę. Serocki wystąpił tu w podwójnej roli: jako kompozytor i pianista. Wykonał on swoje *Concertino* z towarzyszeniem Pomorskiej Orkiestry Symfonicznej, która wtedy pod taką nazwą występowała. Orkiestrą dyrygował Arnold Rezler. W styczniu minęła 30. rocznica jego śmierci, kompozytor zmarł bowiem 9 stycznia 1981 roku. Te fakty legły u podstaw zorganizowanej przez Instytut Edukacji Muzycznej UKW Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej oraz koncertu poświęconego twórczości Serockiego. Konferencja nosiła tytuł: „Kazimierz Serocki – od tradycji do awangardy” i odbyła się 22 marca 2011 roku.

W Konferencji wzięli udział teoretycy muzyki i muzykologzy z różnych ośrodków akademickich Polski. Uniwersytet Zielonogórski reprezentował dr Tomasz Kienik, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie – dr Joanna Schiller-Rydzewska, a z ramienia Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w konferencji wystąpili: dr Marlena Winnicka, prof. nadzw. Piotr Sutt i prof. zw. Grzegorz Rubin. Ideą, jaka przyświecała jej organizatorom, było ukazanie rozwoju twórczości K. Serockiego: od utworów utrzymanych w systemie tonalnym dur-moll, przez tonalność rozszerzoną, poprzez poszukiwanie własnego języka muzycznego, po utwory wykorzystujące najnowsze zdobycze muzyki XX wieku. Tradycyjne podejście do języka muzycznego reprezentują utwory chóralne Serockiego. Mówił o nich Grzegorz Rubin, podkreślając ich wywodzący się z folkloru rodowód, ich melikę, harmonikę i budowę formalną. Syntezę twórczości Serockiego i jego koleje drogi twórczej omówiła J. Schiller-Rydzewska w referacie „Kazimierz Serocki – przemiany twórcze i konteksty”. Nowe aspekty w twórczości

Serockiego przedstawił T. Kienik w referacie: „Świat sonorystyki Kazimierza Serockiego”. Ten wątek w kompozycjach Serockiego kontynuowała M. Winnicka w wystąpieniu: „Technika koncertująca w sonorystycznych utworach koncertujących Kazimierza Serockiego”. Konferencję zakończył referat P. Sutta, który scharakteryzował *Continuum*, kompozycję na sześciu perkusistów: „Impresje na temat *Continuum na instrumenty perkusyjne* Kazimierza Serockiego”.

Patrząc na zamkniętą już twórczość Serockiego, można wyodrębnić w niej dwie tendencje, związane z różnymi postawami estetycznymi. Muzykolog Tadeusz A. Zieliński podsumował ją następująco: „Pierwsza postawa określiła wczesną twórczość Serockiego – do *Sinfonietty* włącznie. W okresie tym kompozytor respektował najogólniej tradycyjny układ elementów muzyki i rozwijał indywidualne zdobycze dźwiękowe pierwszej połowy XX wieku. Druga postawa zaważyła na całej jego późniejszej twórczości i wyraziła się w ambicji budowania nowych z gruntu jakości muzycznych i ich nowego ładu”¹.

Pod takim samym hasłem jak konferencja odbył się koncert kompozytorski złożony z utworów Kazimierza Serockiego. Wystąpili w nim studenci i pedagodzy Instytutu Edukacji Muzycznej oraz chóry: Kameralny IEM i Akademicki Chór UMK w Toruniu pod dyktando dr. Benedykta Ody. Cały program koncertu ukazany jest w dziale „Recenzje”.

¹ T.A. Zieliński, *O twórczości Kazimierza Serockiego*, Kraków 1985, s. 151.